

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/141/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5718204406
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5718204406.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členiek senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a JUDr. Táne Rapčanovej, v spore žalobcu: M. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXXX/X, M., právne zastúpený: Burian & partners, s.r.o., so sídlom V. Tvrdeho 819/1, Žilina, IČO: 47 254 483, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra SR, so sídlom Pribinova 2, Bratislava, IČO: 00 151 866, o vydanie hnuťelnej veci, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 18C/25/2018-462 z 19. mája 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutý rozsudok je v poradí druhým rozsudkom vydaným v predmetnom spore. Prvýkrát rozhodol okresný súd rozsudkom č. k. 18C/25/2018-159 z 13. marca 2019. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca, na základe ktorého rozhodol krajský súd rozsudkom č. k. 8Co/108/2019-240 z 31. júla 2019, ktorým v poradí prvý rozsudok okresného súdu v časti výroku I., ktorým zamietol žalobu o určenie, že žalobca je výlučným vlastníkom osobného motorového vozidla značky/typ: LAND ROVER-RANGE ROVER ŠPORT SDV 6 (bližšie špecifikované v bode 1. odôvodnenia rozsudku okresného súdu č. k. 18C/25/2018-159) potvrdil. Výrok I. v zostávajúcej časti, ktorým okresný súd zamietol žalobu o vydanie hnuťelnej veci - predmetného motorového vozidla a závislý výrok II. o trovách konania zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd v uvedenom rozsudku konštatoval, že žalobca sa neopodstatnene domáhal určenia vlastníckeho práva k predmetnému motorovému vozidlu voči žalovanému, ktorého označil ako subjekt do jeho vlastníckeho práva zasahujúci. Odvolací súd sa stotožnil so záverom okresného súdu, že zo strany žalovaného vlastníctvo žalobcu nebolo spochybňované tvrdením, že sa žalovaný cíti byť vlastníkom a z toho dôvodu nebola daná jeho pasívna vecná legitímácia v konaní o určenie vlastníckeho práva žalobcu k spornému motorovému vozidlu. Pokiaľ išlo o zvyšnú časť žaloby, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanému vydania predmetného motorového vozidla, ktoré mu bolo zaistené policajnými orgánmi, pretože zákonné dôvody zaistenia, ktoré sú upravené v Zákone o policajnom zbore pominuli, odvolací súd zdôraznil, že pre rozhodnutie sporu je nutné ustáliť, či zaistenie veci bolo realizované podľa Zákona o policajnom zbore alebo v zmysle ustanovení Trestného poriadku, ktorá skutočnosť má vplyv na (ne)dôvodnosť uplatneného nároku.

2. Okresný súd vychádzajúc z týchto záverov odvolacieho súdu vec opätovne prejednal a napadnutým rozsudkom žalobu na vydanie predmetného motorového vozidla zamietol (výrok I.), žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok II.), s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku (výrok III.). Na základe vykonaného dokazovania ustálil, že predmetné motorové vozidlo nadobudol žalobca ako kupujúci kúpnu zmluvou

od spoločnosti ĎURKA, s.r.o. v zmysle ust. § 409 a nasl. Obchodného zákonníka, ktorú skutočnosť považoval za preukázanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v súdenom spore. Ďalej mal preukázané, že aktuálne je motorové vozidlo v držbe žalovaného. Vzhľadom na právne závery odvolacieho súdu sa okresný súd v ďalšom konaní zameril na zistenie okolností, na základe ktorých má predmetné motorové vozidlo v držbe žalovaný. V tejto súvislosti sa oboznámil s listinným dôkazom, ktorý mu žalovaný po zrušení jeho predchádzajúceho rozsudku predložil, a to so záznamom z odovzdania zaistej veci zo dňa 30.08.2018, ktorý vydal MV SR, OR PR v Martine, odbor kriminálnej polície, 1. operatívne oddelenie, sp. zn. ORPR-MT-OKP5-423-028/2018, podľa ktorého predmetné motorové vozidlo bolo zaistené žalobcovi, pretože po vykonaní potrebných úkonov podľa § 21 ods. 1 zák. č. 171/1993 Z. z. o policajnom zbore v znení neskorších predpisov bolo potvrdené, že zaistená vec súvisí so spáchaním prečinu krádeže a vec bola odovzdaná Odboru inšpekčnej služby MV - Stred. Okresný súd k námietke žalobcu o nemožnosti doplnenia dokazovania zo strany žalovaného v tomto štádiu konania uviedol, že po zrušení jeho rozsudku v časti o vydanie veci mali obe sporové strany rovnaký priestor na predkladanie a označovanie ďalších dôkazov v zmysle právneho názoru odvolacieho súdu, čo žalovaný realizoval. Na základe tohto listinného dôkazu okresný súd považoval za preukázané, že predmetné motorové vozidlo je ku dňu jeho rozhodovania žalovaným zaistené v zmysle ustanovení Trestného poriadku, z ktorého dôvodu žaloba žalobcu proti žalovanému nebola podaná dôvodne. Vydanie motorového vozidla nepovažoval za možné s ohľadom na právnu úpravu podľa § 97 ods. 1 Trestného poriadku. Motorové vozidlo bolo najskôr zaistené v zmysle ust. § 21 ods. 1 Zákona o policajnom zbore, následne však bolo prevzaté do trestného konania, ktorá skutočnosť bola aj žalobcovi zo strany žalovaného oznámená listom z 15.10.2018. Na základe záznamu z odovzdania zaistej veci z 30.08.2018, ktorý po zrušení veci odvolacím súdom žalovaný do spisu predložil, mal okresný súd preukázané, že predmetné vozidlo bolo odovzdané na ďalšie konanie a ku dňu jeho rozhodovania je zadržované v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa § 255 ods. 1 CSP a žalovanému, ktorý mal vo veci plný úspech, priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že v zmysle § 262 ods. 2 CSP o výške tejto náhrady rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej samostatným uznesením.

3. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca a žiadal, aby krajský súd rozsudok okresného súdu zmenil, prípadne vec inak právne posúdil. V úvode podaného odvolania žalobca cituje body 54., 55., 56. a 60. odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu. Ďalej v odvolaní poukazuje na skutočnosti, ktoré žalovaný uviedol vo vyjadrení označenom ako „Odpoveď na výzvu prvoinštančného súdu“ z 19.08.2019, ktoré zároveň cituje. Následne poukazuje na skutočnosť, že žalovaný po celý čas súdneho konania tvrdil, že potrebuje predmetné motorové vozidlo pre účely trestného konania v rámci úkonov Polície Českej republiky a následne, keď ČR OČTK vydalo uznesenie o odložení trestnej veci, tak OČTK vydajú uznesenie o pokračovaní v trestnom stíhaní s úmyslom zabrániť vydaniu hnutelnej veci jeho osobe ako oprávnenému vlastníkovi motorového vozidla, kedy navyše odkazujú na postup v zmysle § 98 Trestného poriadku. Ďalej žalobca namietal, že mu nebolo doručené upozornenie, aby si svoj nárok uplatnil v civilnom procese, ani žaloba, v zmysle ktorej by si mala „údajne“ podľa OČTK nárokovať motorové vozidlo rakúska poisťovňa tak ako je to tvrdené a teda ani nie je preukázané, že predmetné motorové vozidlo je nárokované zo strany ďalšej osoby na základe čoho má závažné pochybnosti o účelovom konaní OČTK, ktoré sa snažia uskutočniť všetky možné úkony s cieľom nevydania hnutelnej veci. Žalovaný sám deklaroval, že motorové vozidlo je potrebné pre účely trestného konania v rámci ČR, kedy táto trestná vec bola odložená.

4. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu z 30.08.2021 navrhol odvolaciemu súdu, aby odvolanie žalobcu voči rozsudku okresného súdu „zamietol“. S rozsudkom okresného súdu sa v celom rozsahu stotožnil poukazujúc na skutkové zistenia, v zmysle ktorých je predmetné motorové vozidlo potrebné pre prebiehajúce trestné stíhanie.

5. Ďalšie písomné vyjadrenia strán sporu neboli odvolaciemu súdu počas odvolacieho konania predkladané.

6. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu v rozsahu a z dôvodov podaného odvolania (§ 379 a § 380 CSP) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

7. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Okresný súd v súlade s § 391 ods. 2 CSP viazaný právnym názorom odvolacieho súdu vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd v odvolacom konaní primárne obmedzil na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP). Zároveň krajský súd poukazuje na zodpovednosť žalobcu za obsahové vymedzenie svojho odvolania, v spojení s nevyhnutnosťou odvolacieho súdu rešpektovať svoju viazanosť odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP).

8. V prvom rade sa odvolací súd zaoberal skutočnosťou, či dôvody uvádzané odvolateľom sú prípustnými dôvodmi pre podanie odvolania v zmysle § 365 ods. 1 CSP. Odvolateľ ako odvolací dôvod uvádza dôvod uvedený v § 365 ods. 1 písm. d/, t. j. že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, písm. f/, t. j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a písm. h/, t. j. že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Po oboznámení sa s obsahom podaného odvolania dospel odvolací súd k záveru, že síce žalobca odkazuje na ust. § 365 ods. 1 písm. d/ avšak v celom odvolaní neuvádza žiadne skutočnosti, ktoré by bolo možné subsumovať pod tento odvolací dôvod. K odvolaciemu dôvodu v zmysle tohto ustanovenia odvolací súd uvádza, že inou vadou sa rozumie také porušenie procesných predpisov, ktoré mohlo mať vplyv na výrok napadnutého rozhodnutia. Ide predovšetkým o porušenie procesných práv účastníka, ktoré nemožno podradiť pod § 365 ods. 1 písm. a/, b/, c/ CSP, ale ich dôsledok sa mohol (nemusel) prejaviť vo výsledku konania formulovanom vo výroku súdneho rozhodnutia vo veci samej. Keďže odvolací súd sa môže v rámci odvolacieho konania zaoberať preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo z dôvodov uvedených v odvolaní (samozrejme s výnimkou prihliadania na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené - § 380 ods. 2 CSP) a žalobca žiadne takéto skutočnosti v odvolaní neuviedol, odvolací súd sa dôvodnosťou podaného odvolania podľa § 365 ods. 1 písm. h/ nemohol zaoberať.

9. Ďalší odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemali v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán, alebo ktoré vyšli inak najavo, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti, alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení CSP o vykonaní dokazovania.

10. Odvolateľ v odvolaní namietal, že žalovaný počas celého konania tvrdil, že predmetné motorové vozidlo potrebuje pre účely trestného konania v rámci ČR, ktorú skutočnosť konajúci súd nie je oprávnený riešiť, ale následne bolo zo strany žalobcu predložené uznesenie Polície Českej republiky, Krajské ředitelství policie Zlínskeho kraje, územní odbor Zlín, oddelení hospodárske kriminality, č. j. KRPZ-71795-59/TČ-2029-150581 z 24.05.2020, na základe ktorého preukázal, že motorové vozidlo nie je potrebné pre účely trestného konania uvádzaného žalovaným. Po preskúmaní veci, vychádzajúc z tohto odvolacieho dôvodu, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalobcu podľa § 365 ods. 1 písm. f/ nie je dôvodné. Žalobca namietal, že okresný súd opomenul vychádzať z týchto rozhodujúcich skutočností, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané. Z obsahu napadnutého rozsudku vyplýva, že okresný súd na základe vykonaného dokazovania konštatoval, že Polícia Českej republiky nezačala trestné stíhanie, nakoľko nebol zistený konkrétny páchatel, a preto vec dňa 24.05.2020 odložila (bod 63. odôvodnenia rozsudku okresného súdu). Žalobca v rámci konania pred okresným súdom tak ako aj v podanom odvolaní namietal účelovosť ďalšieho vedenia trestného stíhania, pre ktoré stále nutné zaistenie predmetného motorového vozidla. V tejto súvislosti napadol aj pravosť listiny, ktorou žalovaný skutočnosť prevzatia predmetného motorového vozidla pre účely trestného stíhania v rámci konania pred okresným súdom preukazoval. V súvislosti s možným falšovaním predmetnej listiny bolo odmietnuté

začatie trestného stíhania z dôvodu, že nebolo zistené sfalšovanie „záznamu z odovzdania zaistenej veci“. Okresný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k správne skutkovému záveru, že v čase jeho rozhodovania je vedené trestné stíhanie, pre potreby ktorého v zmysle príslušných ustanovení trestného poriadku je predmetné motorové vozidlo zaistené. Následne vychádzajúc z právneho názoru, ktorý bol uvedený krajským súdom v rozsudku, ktorým bol v poradí prvý rozsudok okresného súdu v tejto veci zrušený, vychádzal z toho, že nie je v právomoci súdu v civilnom sporovom konaní preskúmať postup orgánov činných v trestnom konaní, pretože sa jedná o realizáciu inštitútu trestného práva procesného v prípade, že ide o zaistenie veci pre potreby trestného stíhania. Tak ako už odvolací súd aj v predchádzajúcom rozhodnutí konštatoval a opätovne to zdôrazňuje aj v tomto štádiu konania, nie sú dôvodné námietky žalobcu za akým účelom je naďalej potrebné predmetné motorové vozidlo pre trestné stíhanie. Keďže v rámci vykonaného dokazovania existencia trestného stíhania, pre účely ktorého bolo predmetné vozidlo zaistené preukázaná bola, ktorú skutočnosť nespochybňoval v podanom odvolaní ani samotný žalobca, záver okresného súdu, že žaloba na vydanie predmetného motorového vozidla je nedôvodná, obstojí.

11. Ako posledný odvolací dôvod žalobca namietal nesprávne právne posúdenie veci okresným súdom (§ 365 ods. 1 písm h/ CSP). Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, teda vyvodzuje zo skutkového stavu zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením vecí je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie). O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil, prípadne ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval. Pokiaľ ide o odvolaciu argumentáciu na tento odvolací dôvod, žalobca na ňu úplne rezignoval, neuviedol v konkrétnostiach žiadne dôvody, na základe ktorých má za to, že okresný súd vec nesprávne právne posúdil.

12. Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací súd nepovažoval odvolacie námietky žalobu za opodstatnené, rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil, a to aj vo výroku, ktorý priamo odvolaním žalobca nenapadol avšak je závislý od výroku vo veci samej, a to o trovách konania. Okresný súd pri rozhodovaní o trovách konania správne vychádzal zo zásady úspechu v konaní.

13. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný, preto má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalobcovi, a to v rozsahu 100 %.

14. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)